

๖. ข้อใดมีส่วนประกอบของประโยชน์เหมือนประโยชน์ตัวอย่าง

“ดอกไม้เหี่ยวในแจกนั่นดูน่าเกลียด”

ก. พนักงานหนุ่มหน้าร้านบี้เก็บมาก

ข. ผู้หญิงแก่ขึ้งบ้านให้อาหารหมาจรจัด

ค. แมวน้อยสีขาวตัวอ้วนนอนหลับสนิท

ง. คนความดันนผู้หญิงทำงานอย่างคล่องแคล่ว

๗. ข้อใดมีกรรมขั้นต้นประโยชน์

ก. นักเรียนชอบเล่นกีฬา

ข. โรงเรียนนี้สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔

ค. เยาวชนไม่รู้จักเลือกรับวัฒนธรรมต่างชาติ

ง. น้องสาวของเขากำลังจะเดินทางไปต่างประเทศ

๘. ประโยชน์ในข้อใดมีส่วนขยายประสาน กิริยา และกรรม

ก. เด็กนักเรียนยกจนขอทุนอาหารกลางวัน

ข. เพื่อนของผมเรียนวิชาภาษาอังกฤษเก่งมาก

ค. คุณพ่อชอบอ่านหนังสือธรรมะก่อนนอน

ง. สมุกก้อนนี้มีกลิ่นแรงมาก

๙. “ประชาชนก้มลงกราบพระเจ้าอยู่หัว” ประโยชน์นี้มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ประโยชน์ที่เป็นข้อความสั้น ๆ

ข. ประโยชน์ที่มีใจความยังไม่สมบูรณ์

ค. ประโยชน์ที่สามารถแยกเป็นประโยชน์สามัญได้อีก

ง. ประโยชน์ที่มีใจความสมบูรณ์เพียงใจความเดียว

๑๐. ประโยชน์ใดมีส่วนขยายกรรม

ก. ฉันชอบกินก๋วยเตี๋ยวทุกวัน

ข. ชายคนนั้นจึงมองคุณเขามีเสน่ห์

ค. กระโปรงเกี่ยวจุดขาวตัวนั้นสายดี

ง. เราเก็บดอกทานตะวันสีเหลืองได้ ๕ ดอก

ณ บัดนี้ ขอนำท่านเข้าสู่ การเรียนรู้เรื่อง ลักษณะของประโยคในภาษาไทย

ประโยค คือ
อะไร

ประโยค คือ คำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปมาเรียงกันอย่าง
เป็นระเบียบ มีใจความสมมูลนั่ว่าใคร ทำอะไร ที่
ไหนอย่างไร ประกอบด้วย ภาคประธานและภาค

ภาคประธาน

ประธาน

ขยายประธาน

ภาคแสดง

กริยา

ขยายกริยา

กรรม

ขยายกรรม

ตัวอย่าง

ภาคประธาน		ภาคแสดง			
ประธาน	ขยายประธาน	กริยา	ขยายกริยา	กรรม	ขยายกรรม

แนวสื้น้ำตาลตัวใหญ่ไปต่อกรุบทนูสีดำ

ประธาน	แนว
ขยายประธาน	สื้น้ำตาลตัวใหญ่
กริยา	ไล'
ขยายกริยา	ต่อกรุบ
กรรม	หนู
ขยายกรรม	สีดำ

ภาคประชาน คือ คำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำหรือผู้แสดง อาจเป็นคำนามหรือคำสรรพนาม ที่กล่าวขึ้นก่อนเพื่อให้รู้ว่าใครเป็นผู้ทำกริยา เช่น นักเรียน ฉัน เขา ลิง กวาง สิงโต

ภาคแสดง คือ คำหรือกลุ่มคำกริยา ที่ทำหน้าที่เป็นตัวกระทำหรือตัวแสดงของประชานให้ได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ว่าแสดงกริยาอย่างไร เช่น

นักเรียนนอน ฉันหัวเราจะ เขาเดิน

เด็กชายขนมถ้วยอ่านหนังสือเรียนอย่างตั้งใจ

ประชาน	เด็กชาย	ภาคประชาน
ขยายประชาน	ขนมถ้วย	
กริยา	อ่าน	ภาคแสดง
ขยายกริยา	อย่างตั้งใจ	
กรรม	หนังสือ	ภาคแสดง
ขยายกรรม	เรียน	

คุณตาเป็นนักธุรกิจ

ประชาน	คุณตา	ภาคประชาน
กริยา	เป็น	
ขยายกริยา	นักธุรกิจ (ส่วนเติมเต็ม)	ภาคแสดง
กรรม		

“นักธุรกิจ” เป็นส่วนเติมเต็มของกริยา “เป็น”

พ่ายไม่สบาย

ประชาน	พ่าย	ภาคประชาน
กริยา	ไม่สบาย	

ภาคประชาน
ภาคแสดง

จากตัวอย่างประโยคข้างต้นจะเห็นว่า ประโยคข้างต้นมีกรรมหรือไม่มีกรรมมารับข้างท้ายก็ได้ ถ้าใจความสมบูรณ์รู้ว่าใคร ทำอะไร อย่างไร ก็เรียกว่า ประโยค

บทสนทนา

- แก้ว : ขวัญเห็นวิชัยไหม
- ขวัญ : เห็นจ้า วิชัยไปตลาด
- แก้ว : วิชัยไปไหนนะพิงไม่ชัด
- ขวัญ : ไปตลาด (จะประชาน “วิชัย” ไว้

สำหรับประโยคสนทนากางประจำที่
ไม่ใช่ประโยคแรกของการพูด ต้องกัน
อาจมีภาคแสดงเท่านั้น ไม่มีภาคประชานก็
คือว่า เช่น “อะไรอยล่า”

ประโยคที่เราใช้สื่อสารกัน
มีกี่ชนิด พอบอกได้ไหมจ้า

ยินดีใจ ประโยคที่เราใช้สื่อสารกัน

แบ่งออกเป็น ๓ ชนิด คือ ประโยคสามัญ (ประโยคความเดียว)
ประโยครวม (ประโยคความรวม) และ
ประโยคซ้อน (ประโยคความซ้อน)

๑. ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน หรือประโยคความเดียว

(เอกสารประกอบ) หมายถึง ประโยคที่มีใจความสมบูรณ์เพียงใจความเดียวเท่านั้น
รู้เรื่องเดียว ซึ่งอาจเป็นประโยคเด็ก ๆ มีส่วนประกอบ ๒ ส่วน คือ **ภาคประชาน**
และ**ภาคแสดง** ภาคแสดงอาจมีกริยาหลักเพียงกริยาเดียว หรืออาจมีกริยาหลักหลายกริยา
ก็ได้ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

๑.๑ ประโยคสามัญที่มีกริยาเดียว หมายถึง ประโยคที่มีคำกริยาเพียงคำเดียว
เช่น

สมศรีเหมือนคุณพ่อ

สมศรี

ประชาน

เหมือน

กริยา

คุณพ่อ

ขยายกริยา

(ส่วนเติมเต็ม)

}

ภาคประชาน

ภาคแสดง

“คุณพ่อ” เป็นส่วนเติมเต็มของกริยา “เหมือน”

ญาญ่าร้องเพลงหม้อลำ

ประธาน	ญาญ่า
กริยา	ร้อง
กรรม	เพลง
ขยายกรรม	หม้อลำ

ภาคประธาน

ภาคแสดง

๑.๒ ประโยคสามัญที่มีหลายกริยา คือ ประโยคสามัญที่มีกริยาหลายกริยา ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประธานตัวเดียวกันแต่ไม่มีคำเชื่อมประโยค สามารถแบ่งประโยคสามัญตามลำดับเหตุการณ์ ดังนี้

๑) เหตุการณ์ในประโยคเกิดขึ้นพร้อมกัน เช่น

ปิงปองยืนแปรงฟันอยู่หน้ากระจก

ประธาน	ปิงปอง	ภาคประธาน
กริยา	ยืนแปรง	
ขยายกริยา	อยู่หน้ากระจก	ภาคแสดง
กรรม	ฟัน	

ลุงพอนั่งขุดต้นไม้ในสวน

ประธาน	ลุงพอ	ภาคประธาน
กริยา	นั่งขุด	
ขยายกริยา	ในสวน	ภาคแสดง
กรรม	ต้นไม้	

๒) เหตุการณ์ในประโยคเกิดขึ้นต่อเนื่องกันตามลำดับ เช่น

แม่เดินไปเก็บผลไม้ในสวน

ประธาน	แม่	ภาคประธาน
กริยา	เดินไปเก็บ	
ขยายกริยา	ในสวน	ภาคแสดง
กรรม	ผลไม้	

ลันนังเก็บจดหมายไว้ในซองจดหมาย

ประชาน	แม่	ภาคประชาน
กริยา	นั่งเก็บ	
ขยายกริยา	ไว้ในซอง	ภาคแสดง
กรรม	จดหมาย	
	จดหมาย	

คุณน้ำเดินไปซื้อกับข้าวที่ตลาด

ประชาน	คุณน้ำ	ภาคประชาน
กริยา	เดินไปซื้อ	
ขยายกริยา	ที่ตลาด	ภาคแสดง
กรรม	กับข้าว	

๓) เหตุการณ์หลังเป็นผลของเหตุการณ์แรก เช่น

ทองปั่นจักรยานหกล้มก้นกระแทกพื้น

ประชาน	ทอง	ภาคประชาน
กริยา	ปั่นจักรยานหกล้มก้นกระแทกพื้น	ภาคแสดง
กรรม	จักรยาน	

ร้องเพลงกัน
เดินนะจ๊ะ

เพลง ประโยชน์

(สร้อย) ลาเอ่ยลา ขึ้นต้นอะไร์ก็ได้ ขอให้ลงท้ายด้วยสารอ่า

ประโยชน์นั้นคืออะไร (ช้า)

ข้อความเรียงไว้ที่สมบูรณ์ละ瓦 (สร้อย)

ประโยชน์แบ่งเป็นสองภาค (ช้า)

ภาคประชานนำหน้าภาคแสดงตามมา (สร้อย)

ประโยชน์มี ๓ ชนิด (ช้า)

สามัญ รวม ซ้อน นะจ๊ะพี่จ้า (สร้อย)

สามัญนั้นเป็นอย่างไร (ช้า)

ฉันจะบอกให้รู้เพียงเรื่องเดียว จ้า (สร้อย)

รวมนั้นเป็นอย่างไร (ช้า)

สามัญบวกสอง ต้องทวีความพี่จ้า (สร้อย)

ซ้อนนั้นเป็นอย่างไร (ช้า)

ความหลักอยู่หน้า ความย่ออยกีตามมา (สร้อย)

รูปของประโยชน์มัญ (ประโยชน์ความเดียว) ที่ใช้สื่อสารกันในภาษาไทย

ในชีวิตประจำวันเราใช้ประโยชน์มัญ (ประโยชน์ความเดียว) ในลักษณะต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารเป็นสำคัญ ดังนี้

(๑) ประโยชน์ที่ขึ้นต้นด้วยการกระทำ ประโยชน์ลักษณะนี้เน้นผู้กระทำ โดยให้ผู้กระทำ เป็นประธาน จึงยกประธานขึ้นมากล่าวก่อน แล้วตามมาด้วยภาคแสดง เช่น

แกะกระลังเล่นวงล้อ

ภาคประธาน

แกะ

ภาคแสดง

กระลังเล่นวงล้อ

น้าแดงปืนจักรยานไปทำไร'

ภาคประธาน

น้าแดง

ภาคแสดง

ปืนจักรยานไปทำไร'

(๒) ประโยชน์ที่ขึ้นต้นด้วยผู้กระทำการ ประโยชน์ลักษณะนี้เน้นผู้กระทำการ โดยให้ผู้กระทำการเป็นประธานของประโยชน์ ประโยชน์ชนิดนี้สร้างได้ ๔ แบบ คือ

๑) นำผู้กระทำการมากล่าวก่อน โดยมีคำช่วยกริยา “ถูก” ประกอบในประโยชน์

ยายชราถูกหลานนวดหลัง

ภาคประธาน

ยายชรา

ภาคแสดง

ถูกหลานนวดหลัง

กานดาถูกเพื่อนปล่อยให้อยู่คนเดียว

ภาคประธาน

กานดา

ภาคแสดง

ถูกเพื่อนปล่อยให้อยู่คนเดียว

(๒) นำผู้ถูกกระทำมากล่าวก่อนโดยไม่บ่งชี้ผู้ถูกกระทำ เช่น

คนร้ายวิ่งหนีตำรวจเมื่อวานนี้

ภาคประชาน

คนร้าย

ภาคแสดง

วิ่งหนีตำรวจเมื่อวานนี้

โรงเรียนเรารสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐

ภาคประชาน

โรงเรียนเรา

ภาคแสดง

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐

(๓) นำผู้ถูกกระทำมากล่าวก่อนโดยมีคำว่า “ได้รับ” ประกอบ เช่น

โจ้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้าห้อง

ภาคประชาน

โจ้

ภาคแสดง

ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้าห้อง

คุณยายได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้มีสุขภาพจิตดี

ภาคประชาน

คุณยาย

ภาคแสดง

ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้มีสุขภาพจิตดี

หมายเหตุ ประโยคสามัญ (ประโยคความเดียว) มีความหมายอย่างเดียวกัน กือ รู้เรื่องเดียว (ใจความเดียว) มีประชาน และกรรมเดียว ส่วน กิริยา อาจมีหลายตัวต่อเนื่องกันแต่ไม่มีคำเชื่อมประโยค